

מסכת מעשרות

פרק ב משנה ו

האומר לחברו, הילך אסר זה בפעש תאנים שאבר לי, בורר
ואוכל. באשכול שאבר לי, מגרגר ואוכל. ברמון שאבר לי,
פורט ואוכל. באבטיח שאבר לי, סופת ואוכל. אבל אם אמר
לו בפעשים תאנים אלו, בפשי אשכולות אלו, בפשי רמונים
אלו, בפשי אבטיחים אלו, אוכל כדרךכו ופטור, מפני שקנה
במחבר לקרקע: